

במדבר

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
36	35	34	33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20		

הפרק 1

ידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמה

²שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא

⁵ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור

⁶לשמעון שלמיאל בן צורישדי

⁷ליהודה נחשון בן עמינדב

⁸ליששכר נתנאל בן צוער

⁹לזבולן אליאב בן חלן

¹⁰לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור

¹¹לבנימין אבידן בן גדעני

¹²לדן אחיעזר בן עמישדי

¹³לאשר פגעיאל בן עכרן

¹⁴לגד אליסף בן דעואל

¹⁵לנפתלי אחירע בן עינן

¹⁶אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם

¹⁷ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות

¹⁸ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם

¹⁹כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני

²⁰ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

²¹פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות

²²לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

²³פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות

²⁴לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

²⁵פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים

²⁶לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

²⁷פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות
²⁸לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא
²⁹פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות
³⁰לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
³¹פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות
³²לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא
³³פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות
³⁴לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא
³⁵פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים
³⁶לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
³⁷פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות
³⁸לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
³⁹פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות
⁴⁰לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
⁴¹פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות
⁴²בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
⁴³פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות
⁴⁴אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש אחד לבית אבתיו היו
⁴⁵ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל
⁴⁶ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים
⁴⁷והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם
⁴⁸וידבר יהוה אל משה לאמר
⁴⁹אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל
⁵⁰ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת
כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו
⁵¹ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת
⁵²וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם
⁵³והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת
משכן העדות
⁵⁴ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו

הפרק 2

ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
²איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו
³והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב
⁴וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות
⁵והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער
⁶וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות
⁷מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן
⁸וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות

⁹ כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו

¹⁰ דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור

¹¹ וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות

¹² והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי

¹³ וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות

¹⁴ ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל

¹⁵ וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים

¹⁶ כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו

¹⁷ ונסע אהל מועד מחנה הלוי בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם

¹⁸ דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד

¹⁹ וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות

²⁰ ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור

²¹ וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים

²² ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן גדעני

²³ וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות

²⁴ כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמונת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו

²⁵ דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי

²⁶ וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות

²⁷ והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן

²⁸ וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות

²⁹ ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן

³⁰ וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות

³¹ כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם

³² אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים

³³ והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

³⁴ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו

הפרק 3

א אלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני

² ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר

³ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן

⁴ וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם

⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר

⁶ הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו

⁷ ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן

⁸ ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן

⁹ ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל

¹⁰ ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת

¹¹וידבר יהוה אל משה לאמר:

¹²ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים

¹³כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה

¹⁴וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר:

¹⁵פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם

¹⁶ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה

¹⁷ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי:

¹⁸ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי:

¹⁹ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל

²⁰ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם

²¹לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני:

²²פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות

²³משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימח

²⁴ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל

²⁵ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד:

²⁶וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו

²⁷ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם

משפחת הקהתי:

²⁸במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש

²⁹משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה

³⁰ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל

³¹ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו

³²ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש

³³למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי:

³⁴ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים

³⁵ונשיא בית אב למשפחת מררי צוראל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה

³⁶ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו

³⁷ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם

³⁸והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש

למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת

³⁹כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים

ועשרים אלף

⁴⁰ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם

⁴¹ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור

בבהמת בני ישראל

⁴²ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל

⁴³ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים

ומאתים

⁴⁴וידבר יהוה אל משה לאמר:

⁴⁵קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה

⁴⁶ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלויים מבכור בני ישראל

⁴⁷ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל

⁴⁸ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם

⁴⁹ויקח משה את כסף הפדיון מאת העדפים על פדויי הלויים
⁵⁰מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש
⁵¹ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

הפרק 4

ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
²נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם
³מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד:
⁴זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים
⁵ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת
⁶ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו
⁷ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות
הנסך ולחם התמיד עליו יהיה
⁸ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו
⁹ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כלי שמנה
אשר ישרתו לה בהם
¹⁰ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט
¹¹ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו
¹²ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור
תחש ונתנו על המוט
¹³ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן
¹⁴ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחלת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת
כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו
¹⁵וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת
לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד:
¹⁶ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל
המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו
¹⁷וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
¹⁸אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים
¹⁹וזאת עשו להם וחייו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על
עבדתו ואל משאו
²⁰ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו
²¹וידבר יהוה אל משה לאמר:
²²נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם
²³מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל
מועד:
²⁴זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא
²⁵ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך
פתח אהל מועד:
²⁶ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם
ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו
²⁷על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת
את כל משאם

²⁸ זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן
²⁹ בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם
³⁰ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד:
³¹ זאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו
³² ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי
משמרת משאם
³³ זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן
³⁴ ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם
³⁵ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד:
³⁶ ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים
³⁷ אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה
³⁸ ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם
³⁹ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד:
⁴⁰ ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים
⁴¹ אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
⁴² ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם
⁴³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד:
⁴⁴ ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים
⁴⁵ אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה
⁴⁶ כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם
⁴⁷ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל
מועד
⁴⁸ ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים
⁴⁹ על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה

הפרק 5

ידבר יהוה אל משה לאמה
² צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש
³ מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם
⁴ ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל
⁵ וידבר יהוה אל משה לאמה
⁶ דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש
ההוא
⁷ והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו
⁸ ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר
בו עליו
⁹ וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה
¹⁰ ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה
¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמה
¹² דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל
¹³ ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשח
¹⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא
לא נטמאה

¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון

¹⁶ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה

¹⁷ ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים

¹⁸ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאירים

¹⁹ והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאירים האלה

²⁰ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך

²¹ והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה

²² ובאו המים המאירים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן

²³ וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים

²⁴ והשקה את האשה את מי המרים המאירים ובאו בה המים המאירים למרים

²⁵ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח

²⁶ וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים

²⁷ והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאירים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה

²⁸ ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע

²⁹ ואת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה

³⁰ או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת

³¹ ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה

הפרק 6

ידבר יהוה אל משה לאמר:

² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה

³ מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל

⁴ כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל

⁵ כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו

⁶ כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא

⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו

⁸ כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה

⁹ וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו

¹⁰ וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד:

¹¹ ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא

¹² והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו

¹³ וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד:

¹⁴ והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים

¹⁵ וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם
¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו
¹⁷ ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו
¹⁸ וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח
השלמים
¹⁹ ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי
הנזיר אחר התגלחו את נזרו
²⁰ והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר
ישתה הנזיר יין
²¹ זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה
על תורת נזרו
²² וידבר יהוה אל משה לאמר
²³ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם
²⁴ ברכך יהוה וישמרך
²⁵ יאר יהוה פניו אליך ויחנך
²⁶ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום
²⁷ ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

הפרק 7

יהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל
כליו וימשחם ויקדש אתם
² ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים
³ ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד
ויקריבו אותם לפני המשכן
⁴ ויאמר יהוה אל משה לאמר
⁵ קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו
⁶ ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים
⁷ את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם
⁸ ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן
⁹ ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו
¹⁰ ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח
¹¹ ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח
¹² ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה
¹³ וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
¹⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
¹⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
¹⁶ שעיר עזים אחד לחטאת
¹⁷ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן
עמינדב
¹⁸ ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר
¹⁹ הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

²⁰כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

²¹פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

²²שעיר עזים אחד לחטאת

²³ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער

²⁴ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן

²⁵קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

²⁶כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

²⁷פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

²⁸שעיר עזים אחד לחטאת

²⁹ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן

³⁰ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור

³¹קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

³²כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

³³פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

³⁴שעיר עזים אחד לחטאת

³⁵ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור

³⁶ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישד

³⁷קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

³⁸כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

³⁹פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

⁴⁰שעיר עזים אחד לחטאת

⁴¹ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישד

⁴²ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל

⁴³קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

⁴⁴כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

⁴⁵פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

⁴⁶שעיר עזים אחד לחטאת

⁴⁷ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל

⁴⁸ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד

⁴⁹קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

⁵⁰כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

⁵¹פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

⁵²שעיר עזים אחד לחטאת

⁵³ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע

בן עמיהוד:

⁵⁴ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור

⁵⁵קרבונו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

⁵⁶כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

⁵⁷פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

⁵⁸שעיר עזים אחד לחטאת

⁵⁹ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור

⁶⁰ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני:

⁶¹קרבונו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

⁶²כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

⁶³פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

⁶⁴שעיר עזים אחד לחטאת

⁶⁵ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני:

⁶⁶ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישד:

⁶⁷קרבונו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

⁶⁸כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

⁶⁹פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

⁷⁰שעיר עזים אחד לחטאת

⁷¹ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישד:

⁷²ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן

⁷³קרבונו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

⁷⁴כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

⁷⁵פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

⁷⁶שעיר עזים אחד לחטאת

⁷⁷ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן

⁷⁸ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן

⁷⁹קרבונו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

⁸⁰כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

⁸¹פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

⁸²שעיר עזים אחד לחטאת

⁸³ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן

⁸⁴זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתיים עשרה מזרק כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה

⁸⁵שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש

⁸⁶ כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה

⁸⁷ כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת

⁸⁸ וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו

⁸⁹ ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו

הפרק 8

ידבר יהוה אל משה לאמר:

² דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות

³ ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה

⁴ וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה

⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר:

⁶ קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם

⁷ וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו

⁸ ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת

⁹ והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל

¹⁰ והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים

¹¹ והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה

¹² והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים

¹³ והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה

¹⁴ והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים

¹⁵ ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה

¹⁶ כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי:

¹⁷ כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי:

¹⁸ ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל

¹⁹ ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש

²⁰ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני ישראל

²¹ ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם

²² ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם

²³ וידבר יהוה אל משה לאמר:

²⁴ זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד:

²⁵ ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד:

²⁶ ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם

הפרק 9

ידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמה¹
ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו²
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו³
וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח⁴
ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה⁵
את משה כן עשו בני ישראל
ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני⁶
אהרן ביום ההוא
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה⁷
במעדו בתוך בני ישראל
ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם⁸
וידבר יהוה אל משה לאמה⁹
דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדתיתכם ועשה¹⁰
פסח ליהוה
בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו¹¹
לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו¹²
והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן¹³
יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא
וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר¹⁴
ולאזרח הארץ
וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש¹⁵
עד בקר
כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה¹⁶
ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני¹⁷
ישראל
על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו¹⁸
ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו¹⁹
ויוש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו²⁰
ויוש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו²¹
או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו²²
יסעו
על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה²³

הפרק 10

ידבר יהוה אל משה לאמה¹
עשה לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות²
ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד³
ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל⁴
ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה⁵
ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם⁶
ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו⁷

⁸ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדורתיכם

⁹וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם

¹⁰וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם

¹¹ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת

¹²ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן

¹³ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה

¹⁴ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב

¹⁵ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער

¹⁶ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון

¹⁷והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן

¹⁸ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור

¹⁹ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי

²⁰ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל

²¹ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם

²²ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד

²³ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור

²⁴ועל צבא מטה בני בנימין אבידן בן גדעוני

²⁵ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי

²⁶ועל צבא מטה בני אשר פגעאל בן עכרן

²⁷ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן

²⁸אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו

²⁹ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל

³⁰ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך

³¹ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים

³²והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך

³³ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה

³⁴וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה

³⁵ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך

³⁶ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל

הפרק 11

יהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה

²ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש

³ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה

⁴והאספסף אשר בקרבו התאוות וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשנה

⁵זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים

⁶ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו

⁷והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח

⁸שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן

⁹וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו

¹⁰וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע

¹¹ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי!

¹²האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו

¹³מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה

¹⁴לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני!

¹⁵ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעת!

¹⁶ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך

¹⁷וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך

¹⁸ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם

¹⁹לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום

²⁰עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים

²¹ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים

²²הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם

²³ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא

²⁴ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל

²⁵וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו

²⁶וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה

²⁷וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה

²⁸ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם

²⁹ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם

³⁰ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל

³¹ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלום מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ

³²ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה

³³הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד

³⁴ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאווה כי שם קברו את העם המתאווים

³⁵מקברות התאווה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות

הפרק 12

תדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח¹
וַיֹּאמְרוּ הֵרֶק אַךְ בַּמֶּשֶׁה דָּבַר יְהוָה הֲלֹא גַם בְּנוֹ דָּבַר וַיִּשְׁמַע יְהוָה²
וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָה מֵאֵד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה³
וַיֹּאמֶר יְהוָה פֶּתַח אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וְאֶל מֵרִים צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֵּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וִיצְאוּ שְׁלֹשְׁתֶּם⁴
וַיֵּרֶד יְהוָה בַּעֲמֹד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וּמֵרִים וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם⁵
וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבַרִּי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בִּמְרֹאָה אֵלָיו אֶתּוֹדַע בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ⁶
לֹא כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא⁷
כִּי אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמְרֹאָה וְלֹא בַּחֲדִידַת וּתְמִנַּת יְהוָה יְבִיט וּמִדּוֹעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר בַּעֲבַדִּי בַּמֶּשֶׁה⁸
וַיִּחַר אִפִּי יְהוָה בָּם וַיִּלְךְ⁹
וַהֲעֵנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מֵרִים מִצְרַעַת כְּשֶׁלֶג וַיִּפֹּן אֶהֱרֹן אֶל מֵרִים וְהִנֵּה מִצְרַעַת¹⁰
וַיֹּאמֶר אֶהֱרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ¹¹
אֵל נָא תְהִי כִמְתִּי אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֹּאכֹל חֲצִי בִשְׂרוֹ¹²
וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפֹא נָא לָהּ¹³
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֵבִיָּה יֶרֶק יֶרֶק בַּפְּנִיָּה הֲלֹא תְכַלֵּם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגֹּר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְאַחֵר תֵּאֲסָף¹⁴
וְתִסְגֹּר מֵרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעַם לֹא נִסַּע עַד הָאֲסָף מֵרִים¹⁵
וְאַחֵר נִסְעוּ הָעָם מִחֲצֹרוֹת וַיִּחַנוּ בַּמִּדְבָּר פָּאֵרֶן¹⁶

הפרק 13

ידבר יהוה אל משה לאמר¹
שִׁלַּח לָךְ אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד מִמֶּנִּי וְאֶחָד מִמִּטַּה אֲבֹתָיו²
תִּשְׁלַחוּ כָל נָשִׂיא בָהֶם
וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאֵרֶן עַל פִּי יְהוָה כָּלם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה³
וְאַלֶּה שְׁמוֹתֵם לְמִטַּה רְאוּבֵן שִׁמּוֹעַ בֶּן זִכּוֹר⁴
לְמִטַּה שְׁמֵעוֹן שִׁפְטָן בֶּן חוּרִי⁵
לְמִטַּה יְהוּדָה כֹּלֵב בֶּן יִפְנָה⁶
לְמִטַּה יִשְׁשָׁכָר יִגָּאֵל בֶּן יוֹסֵף⁷
לְמִטַּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן נוּן⁸
לְמִטַּה בִּנְיָמִן פִּלְטִי בֶן רִפּוּא⁹
לְמִטַּה זְבוּלֹן גְּדִיאל בֶּן סוּדִי¹⁰
לְמִטַּה יוֹסֵף לְמִטַּה מְנַשֶּׁה גָדִי בֶן סוּסִי¹¹
לְמִטַּה דָּן עֲמִיאל בֶּן גִּמְלִי¹²
לְמִטַּה אֲשֶׁר סִתּוֹר בֶּן מִיכָאֵל¹³
לְמִטַּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן וּפְסִי¹⁴
לְמִטַּה גַּד גֹּאזָאֵל בֶּן מַכִּי¹⁵
וְאַלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שִׁלַּח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ¹⁶
וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בְּנִגְבַּע וְעֲלִיתֶם אֶת הָהָר¹⁷
וְרִאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מֵהָהוּא וְאֵת הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֲזִק הוּא הֲרֹפָה הַמַּעֲט הוּא אִם רַב¹⁸
וְאִם הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם רַעָה וְאִם הָעָרִים אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהֶם הַבְּמַחְנִים
אִם בְּמִבְצָרִים¹⁹
וְאִם הָאָרֶץ הַשְּׂמִנָה הוּא אִם רֹזָה הִישׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהִימִים יָמִי
בְּכוּרֵי עֲנָבִים²⁰

²¹ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת

²²ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים

²³ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים

²⁴למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל

²⁵וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום

²⁶וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ

²⁷ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה

²⁸אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם

²⁹עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני ישב על הים ועל יד הירדן

³⁰ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה

³¹והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו

³²ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות

³³ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם

הפרק 14

תשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא

²וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו

³ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה

⁴ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה

⁵ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל

⁶ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם

⁷ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד:

⁸אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש

⁹אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם

¹⁰ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל

¹¹ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם

¹²אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו

¹³ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבם

¹⁴ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה

¹⁵והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמה

¹⁶מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר

¹⁷ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמה

¹⁸יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקח פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים

¹⁹סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה
²⁰ויאמר יהוה סלחתי כדברך
²¹ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ
²²כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי
²³אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה
²⁴ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה
²⁵והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף
²⁶וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמה
²⁷עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעת
²⁸אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם
²⁹במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי
³⁰אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון
³¹וטפכם אשר אמרתם לבזי יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה
³²ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה
³³ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר
³⁴במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי
³⁵אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו
³⁶והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ
³⁷וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה
³⁸ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ
³⁹וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד
⁴⁰וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו
⁴¹ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח
⁴²אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם
⁴³כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם
⁴⁴ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה
⁴⁵וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכתום עד החרמה

הפרק 15

ידבר יהוה אל משה לאמר
²דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם
³ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן
⁴והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן
⁵ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד
⁶או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין
⁷ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה
⁸וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה

⁹ והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין

¹⁰ ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה

¹¹ ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים

¹² כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם

¹³ כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה

¹⁴ וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה

¹⁵ הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה

¹⁶ תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם

¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר:

¹⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה

¹⁹ והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה

²⁰ ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה

²¹ מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם

²² וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה

²³ את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם

²⁴ והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת

²⁵ וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם

²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה

²⁷ ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת

²⁸ וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו

²⁹ האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה

³⁰ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה

³¹ כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בח

³² ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת

³³ ויקריבו אותו המצאים אותו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה

³⁴ ויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו

³⁵ ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה

³⁶ ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה

³⁷ ויאמר יהוה אל משה לאמר:

³⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת

³⁹ והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם

⁴⁰ למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם

⁴¹ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

הפרק 16

יקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן

² ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם

³ ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע

תתנשאו על קהל יהוה

⁴וישמע משה ויפל על פניו

⁵וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו

⁶זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו

⁷ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי!

⁸ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי!

⁹המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם

¹⁰ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה

¹¹לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו

¹²וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה

¹³המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרה

¹⁴אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה

¹⁵ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם

¹⁶ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר

¹⁷וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו

¹⁸ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן

¹⁹ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה

²⁰וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמרו

²¹הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע

²²ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף

²³וידבר יהוה אל משה לאמרו

²⁴דבר אל העדה לאמר העלו מסביב קרח דתן ואבירם

²⁵ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל

²⁶וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם

²⁷ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם

²⁸ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי!

²⁹אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני!

³⁰ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה

³¹ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם

³²ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש

³³וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל

³⁴וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ

³⁵ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת

³⁶וידבר יהוה אל משה לאמרו

³⁷אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחלת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו

³⁸את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל

³⁹ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח

⁴⁰זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו

⁴¹וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה

⁴²ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה

⁴³ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד:

⁴⁴וידבר יהוה אל משה לאמה

⁴⁵הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם

⁴⁶ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושוים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף:

⁴⁷ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם

⁴⁸ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה

⁴⁹ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח

⁵⁰וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

הפרק 17

ידבר יהוה אל משה לאמה:

²דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו

³ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם

⁴והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה

⁵והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם

⁶וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם

⁷וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת

⁸ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים

⁹ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו

¹⁰ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו

¹¹ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה

¹²ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו

¹³כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע

הפרק 18

יאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם

²וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת

³ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם

⁴ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם

⁵ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל

⁶ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד

⁷ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת

⁸וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם

⁹זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך

¹⁰בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך

¹¹וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו

¹²כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים

¹³בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו

¹⁴כל חרם בישראל לך יהיה

¹⁵כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה

¹⁶ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא

¹⁷אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה

¹⁸ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה

¹⁹כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך

²⁰ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל

²¹ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד

²²ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות

²³ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתים ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה

²⁴כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה

²⁵וידבר יהוה אל משה לאמה

²⁶ואל הלויים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר

²⁷ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב

²⁸כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן

²⁹מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו

³⁰ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב

³¹ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד

³²ולא תשא עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו

הפרק 19

ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמה¹
זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר²
אין בה מום אשר לא עלה עליה על
ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו³
ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים⁴
ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף⁵
ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה⁶
וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב⁷
והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב⁸
ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל⁹
למשמרת למי נדה חטאת הוא
וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם¹⁰
לחקת עולם
הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים¹¹
הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא¹²
יטהר
כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא¹³
מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו
זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים¹⁴
וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא¹⁵
וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים¹⁶
ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי¹⁷
ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל¹⁸
הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר
והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים¹⁹
וטהר בערב
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה²⁰
לא זרק עליו טמא הוא
והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב²¹
וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב²²

הפרק 20

יבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם¹
ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן²
וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה³
ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו⁴
ולמה העליטנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין⁵
לשתות
ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם⁶
וידבר יהוה אל משה לאמה⁷
קח את המטה והקהל את העדה ואתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת⁸
להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם

⁹ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו

¹⁰ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים

¹¹וירם משה את ידו ויך את הסלע במטתו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירים

¹²ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם

¹³המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם

¹⁴וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו

¹⁵וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו

¹⁶ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך

¹⁷נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך

¹⁸ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך

¹⁹ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה

²⁰ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה

²¹וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבולו ויט ישראל מעליו

²²ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר

²³ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמה

²⁴יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה

²⁵קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר

²⁶והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם

²⁷ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה

²⁸ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר

²⁹ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל

הפרק 21

יישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי

²וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם

³וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה

⁴ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך

⁵וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל

⁶וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל

⁷ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם

⁸ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוק וראה אתו וחי

⁹ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי

¹⁰ויסעו בני ישראל ויחנו באבת

¹¹ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש

¹²משם נסעו ויחנו בנחל זרד:

¹³משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי:

¹⁴על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון

¹⁵ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב

¹⁶ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים

¹⁷אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לח

¹⁸באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה

¹⁹וממתנה נחליאל ומנחליאל במות

²⁰ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן

²¹וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמרה

²²אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך:

²³ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל

²⁴ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון

²⁵ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה

²⁶כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן

²⁷על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון

²⁸כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן

²⁹אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון

³⁰ונירים אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא

³¹וישב ישראל בארץ האמרי:

³²וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם

³³ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי:

³⁴ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר

עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון

³⁵ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו

הפרק 22

יסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו

²וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי:

³ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל

⁴ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא

⁵וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי:

⁶ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר

⁷וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק

⁸ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם

⁹ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך

¹⁰ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי:

¹¹הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו

¹²ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא

¹³ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם

¹⁴ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו

¹⁵ויספ עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה

¹⁶ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי!

¹⁷כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה

¹⁸ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה

¹⁹ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי!

²⁰ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה

²¹ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב

²²ויהי אף אלהים כי הולך הוא ויטיב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו

²³ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך

²⁴ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה

²⁵ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויספ להכתח

²⁶ויספ מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל

²⁷ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל

²⁸ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים

²⁹ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב ביד כי עתה הרגתיך

³⁰ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעורך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא

³¹ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו

³²ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי!

³³ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי!

³⁴ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי!

³⁵ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק

³⁶וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול

³⁷ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך

³⁸ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר

³⁹וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות

⁴⁰ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו

⁴¹ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם

1 יאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים
2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח
3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך
 וילך שפי
4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח
5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר
6 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב
7 וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל
8 מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה
9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב
10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו
11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת ברך
12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר
13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה
 וקבנו לי משם
14 ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח
15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כח
16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר
17 ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה
18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר
19 לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה
20 הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה
21 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו
22 אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו
23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל
24 הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה
25 ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו
26 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה
27 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם
28 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון
29 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים
30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח

הפרק 24

1 ירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל
 המדבר פניו
2 וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים
3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין
4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים
5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל
6 כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים
7 יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו

⁸אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ
⁹כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארוה
¹⁰ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת בך
זה שלש פעמים
¹¹ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד:
¹²ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמה
¹³אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר
ידבר יהוה אתו אדבר
¹⁴ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים
¹⁵וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין
¹⁶נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים
¹⁷אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר
כל בני שת
¹⁸והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל
¹⁹וירד מיעקב והאביד שריד מעיה
²⁰וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד:
²¹וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך
²²כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך
²³וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל
²⁴וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד:
²⁵ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו

הפרק 25

ישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב
²ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן
³ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל
⁴ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה
מישראל
⁵ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור
⁶והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל
והמה בכים פתח אהל מועד:
⁷וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו
⁸ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר
המגפה מעל בני ישראל
⁹ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף:
¹⁰וידבר יהוה אל משה לאמה
¹¹פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא
כליתי את בני ישראל בקנאתי:
¹²לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום
¹³והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
¹⁴ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני:
¹⁵ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא
¹⁶וידבר יהוה אל משה לאמה

¹⁷ צרור את המדינים והכיתם אותם

¹⁸ כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר מזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור

הפרק 26

יהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמה

² שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל

³ וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמה

⁴ מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים

⁵ ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלא:

⁶ לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי:

⁷ אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלושים

⁸ ובני פלוא אליאב

⁹ ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה

¹⁰ ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס

¹¹ ובני קרח לא מתו

¹² בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני:

¹³ לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי:

¹⁴ אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים

¹⁵ בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני:

¹⁶ לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי:

¹⁷ לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי:

¹⁸ אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות

¹⁹ בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען

²⁰ ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי:

²¹ ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי:

²² אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות

²³ בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוה:

²⁴ לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני:

²⁵ אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלוש מאות

²⁶ בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאל:

²⁷ אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות

²⁸ בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים

²⁹ בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי:

³⁰ אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי:

³¹ ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי:

³² ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי:

³³ וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה

³⁴ אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות

³⁵ אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת

התחנ:

³⁶ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני:

³⁷אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלישים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם

³⁸בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשכלי לאחרם משפחת האחירמי:

³⁹לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי:

⁴⁰ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי:

⁴¹אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות

⁴²אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם

⁴³כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות

⁴⁴בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי:

⁴⁵לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי:

⁴⁶ושם בת אשר שרח

⁴⁷אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות

⁴⁸בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני:

⁴⁹ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי:

⁵⁰אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות

⁵¹אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלישים

⁵²וידבר יהוה אל משה לאמר

⁵³לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות

⁵⁴לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו

⁵⁵אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו

⁵⁶על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט

⁵⁷ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי:

⁵⁸אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת

הקרחי וקהת הולד את עמרם

⁵⁹ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם

⁶⁰ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר

⁶¹וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה

⁶²ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל

⁶³אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

⁶⁴ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני:

⁶⁵כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון

הפרק 27

1 תקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצח

² ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר

³ אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו

⁴למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו
⁵ויקרב משה את משפטן לפני יהוה
⁶ויאמר יהוה אל משה לאמר
⁷כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן
⁸ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו
⁹ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו
¹⁰ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו
¹¹ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני
ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה
¹²ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל
¹³וראיתה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך
¹⁴כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר
צן
¹⁵וידבר משה אל יהוה לאמר
¹⁶פקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה
¹⁷אשר יצא לפנייהם ואשר יבא לפנייהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר
אין להם רעה
¹⁸ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו
¹⁹והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצוית אתו לעיניהם
²⁰ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל
²¹ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני
ישראל אתו וכל העדה
²²ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה
²³ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה

הפרק 28

ידבר יהוה אל משה לאמר
²צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו
³ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד:
⁴את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
⁵ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין
⁶עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה
⁷ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה
⁸ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה
⁹וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו
¹⁰עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה
¹¹ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים
¹²ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל
האחד
¹³ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה
¹⁴ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו
לחדשי השנה

¹⁵ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו
¹⁶ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה
¹⁷ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל
¹⁸ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו
¹⁹והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו
לכם
²⁰ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו
²¹עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים
²²ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם
²³מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה
²⁴כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו
²⁵וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
²⁶וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו
²⁷והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה
²⁸ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד
²⁹עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים
³⁰ושעיר עזים אחד לכפר עליכם
³¹מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם

הפרק 29

**בחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה
לכם**
²ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים
³ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל
⁴ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים
⁵ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם
⁶מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה
⁷ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו
⁸והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו
לכם
⁹ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד
¹⁰עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים
¹¹ושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
¹²ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג
ליהוה שבעת ימים
¹³והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים יהיו
¹⁴ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל
האחד לשני האילים
¹⁵ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים
¹⁶ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
¹⁷וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים

¹⁸ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
¹⁹ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
²⁰וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
²¹ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
²²ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
²³וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
²⁴ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
²⁵ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
²⁶וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
²⁷ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
²⁸ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
²⁹וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
³⁰ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
³¹ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
³²וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
³³ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
³⁴ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
³⁵ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
³⁶והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים
³⁷ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט
³⁸ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
³⁹אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם
⁴⁰ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה

הפרק 30

ידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
²איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה
³ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה
⁴ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום
⁵ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה
כי הניא אביה אתה
⁶ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
⁷ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו
⁸ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על
נפשה ויהוה יסלח לה
⁹ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה
¹⁰ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה
¹¹ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום
¹²ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה
הפרם ויהוה יסלח לה
¹³כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו

¹⁴ ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו

¹⁵ ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה

¹⁶ אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה

הפרק 31

ידבר יהוה אל משה לאמר

² נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך

³ וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין

⁴ אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא

⁵ וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא

⁶ וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו

⁷ ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר

⁸ ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב

⁹ וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזו

¹⁰ ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש

¹¹ ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה

¹² ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו

¹³ ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה

¹⁴ ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה

¹⁵ ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה

¹⁶ הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה

¹⁷ ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו

¹⁸ וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם

¹⁹ ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם

²⁰ וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו

²¹ ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה

²² אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת

²³ כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים

²⁴ וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה

²⁵ ויאמר יהוה אל משה לאמר

²⁶ שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה

²⁷ וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה

²⁸ והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן

²⁹ ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה

³⁰ וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה

³¹ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה
³²ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים
³³ובקר שנים ושבעים אלף
³⁴וחמרים אחד וששים אלף
³⁵ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלושים אלף
³⁶ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות
³⁷ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים
³⁸והבקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים
³⁹וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים
⁴⁰ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש
⁴¹ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה
⁴²וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים
⁴³ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים וחמש מאות
⁴⁴ובקר ששה ושלושים אלף
⁴⁵וחמרים שלשים אלף וחמש מאות
⁴⁶ונפש אדם ששה עשר אלף
⁴⁷ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחזי אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם
ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה
⁴⁸ויקרב אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות
⁴⁹ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש
⁵⁰ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו
לפני יהוה
⁵¹ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה
⁵²ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי
האלפים ומאת שרי המאות
⁵³אנשי הצבא בזזו איש לו
⁵⁴ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני
ישראל לפני יהוה

הפרק 32

מקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום
מקום מקנה
²ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר
³עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבע ונבו ובען
⁴הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה
⁵ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן
⁶ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה
⁷ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה
⁸כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ
⁹ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם
יהוה
¹⁰ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר

¹¹אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי:

¹²בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה

¹³ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה

¹⁴והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל

¹⁵כי תשובו מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה

¹⁶ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו

¹⁷ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני יושבי הארץ

¹⁸לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו

¹⁹כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרח

²⁰ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה

²¹ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו

²²ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה

²³ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם

²⁴בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיהם תעשו

²⁵ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה

²⁶טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד:

²⁷ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר:

²⁸ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל

²⁹ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה

³⁰ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען

³¹ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה

³²נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן

³³ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב

³⁴ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערעה:

³⁵ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה

³⁶ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן

³⁷ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים

³⁸ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו

³⁹וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה

⁴⁰ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה

⁴¹ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר:

⁴²ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו

הפרק 33

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן

²ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם

³ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים

⁴ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים

⁵ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת

⁶ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר

⁷ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל

⁸ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה

⁹ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם

¹⁰ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף

¹¹ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין

¹²ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה

¹³ויסעו מדפקה ויחנו באלוש

¹⁴ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות

¹⁵ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני

¹⁶ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאווה

¹⁷ויסעו מקברת התאווה ויחנו בחצרת

¹⁸ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה

¹⁹ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ

²⁰ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה

²¹ויסעו מלבנה ויחנו ברסה

²²ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה

²³ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר

²⁴ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה

²⁵ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת

²⁶ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת

²⁷ויסעו מתחת ויחנו בתרח

²⁸ויסעו מתרח ויחנו במתקה

²⁹ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה

³⁰ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות

³¹ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן

³²ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד

³³ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה

³⁴ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה

³⁵ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר

³⁶ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש

³⁷ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום

³⁸ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש

³⁹ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר

⁴⁰וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל

⁴¹ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה

⁴²ויסעו מצלמנה ויחנו בפון

⁴³ויסעו מפון ויחנו באבת

⁴⁴ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב

⁴⁵ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד

⁴⁶ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה
⁴⁷ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו
⁴⁸ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו
⁴⁹ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב
⁵⁰וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן לאמה
⁵¹דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען
⁵²והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו
ואת כל במתם תשמידו
⁵³והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה
⁵⁴והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעט את נחלתו אל
אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו
⁵⁵ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם
וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה
⁵⁶והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם

הפרק 34

ידבר יהוה אל משה לאמה
²צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה
ארץ כנען לגבלתיה
³והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה
⁴ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר
ועבר עצמנה
⁵ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה
⁶וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים
⁷וזו יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר
⁸מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה
⁹ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון
¹⁰והתאיותם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה
¹¹וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה
¹²וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב
¹³ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת
לתשעת המטות וחצי המטה
¹⁴כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו
נחלתם
¹⁵שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה
¹⁶וידבר יהוה אל משה לאמה
¹⁷אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון
¹⁸ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ
¹⁹ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה
²⁰ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד
²¹למטה בנימין אלידד בן כסלון
²²ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי
²³לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפדי

²⁴ ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפט
²⁵ ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנץ
²⁶ ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן
²⁷ ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי
²⁸ ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד
²⁹ אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען

הפרק 35

ידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמה
² צו את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללויים
³ והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם
⁴ ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב
⁵ ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים
אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים
⁶ ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו
ארבעים ושתיים עיר
⁷ כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה עיר אתה ואת מגרשיהן
⁸ והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר
ינחלו יתן מעריו ללויים
⁹ וידבר יהוה אל משה לאמה
¹⁰ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען
¹¹ והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה
¹² והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט
¹³ והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם
¹⁴ את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה
¹⁵ לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש
בשגגה
¹⁶ ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא יומת הרצח
¹⁷ ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא יומת הרצח
¹⁸ או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא יומת הרצח
¹⁹ גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתו
²⁰ ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת
²¹ או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו
²² ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה
²³ או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו
²⁴ ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה
²⁵ והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה
עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש
²⁶ ואם יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה
²⁷ ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם
²⁸ כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו
²⁹ והיו אלה לכם לחקת משפט לדרכיכם בכל מושבתיכם
³⁰ כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות

³¹ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת
³²ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן
³³ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר
שפך בה כי אם בדם שפכו
³⁴ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני
ישראל

הפרק 36

יִקְרְבוּ רָאשֵׁי אַבּוֹת לַמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי גִלְעָד בֶּן מַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
וּלִפְנֵי הַנְּשָׂאִים רָאשֵׁי אַבּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
²וַיֹּאמְרוּ אֶת אֲדֹנֵי צוּה יְהוָה לַתֵּת אֶת הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגוֹרֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנֵי צוּה בִּיהוָה לַתֵּת אֶת
נַחֲלַת צֶלְפַּחַד אַחִינוּ לְבָנֹתָיו
³וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שְׁבֹטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרַעַה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסֵף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה
אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֵּרָל נַחֲלָתָנוּ יִגְרַע
⁴וְאִם יִהְיֶה הַיָּבֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסַפָּה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מָטָה
אֲבֹתֵינוּ יִגְרַע נַחֲלָתָן
⁵וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מָטָה בְּנֵי יוֹסֵף דְּבָרִים
⁶זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צוּה יְהוָה לְבָנוֹת צֶלְפַּחַד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֶךְ לַמִּשְׁפַּחַת מָטָה
אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים
⁷וְלֹא תִסָּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּטָה אֶל מָטָה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מָטָה אֲבֹתָיו יִדְבֹקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
⁸וְכָל בֵּת יִרְשֶׁת נַחֲלָה מִמָּטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מָטָה אֲבִיהַ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו
⁹וְלֹא תִסָּב נַחֲלָה מִמָּטָה לְמָטָה אַחֵר כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבֹק מָטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
¹⁰כֹּאשֶׁר צוּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צֶלְפַּחַד
¹¹וְתִהְיֶינָה מִחֲלָה תִרְצָה וְחֲגֻלָּה וּמִלְכָּה וְנָעָה בָנוֹת צֶלְפַּחַד לְבְנֵי דְדִיָּהָן לְנָשִׁים
¹²מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתֵהִי נַחֲלָתָן עַל מָטָה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן
¹³אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צוּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מִזְבֵּחַ עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ